

Offentlig försvarare, vars klient var häktad med restriktioner, har på dennes uppmaning tagit kontakt med en utomstående, som tidigare för försvararen angett att klienten borde lämna vissa uppgifter. Varning tilldelad.

INGSTA DOMSTOLEN
R 14

INKOM: 2021-01-20
MÅLNR: Ö 5090-20
ARB. 28

I en narkotikahärva med flera misstänkta förordnades A till offentlig försvarare för en av de misstänkta, i ärendet benämnd X. Denne blev häktad med restriktioner.

Enligt en artikel i Ö-stads tidning har A per telefon vidarebefordrat sekretessbelagda uppgifter till en släkting till sin klient. Detta skulle ha framgått av en av polisen ordnad hemlig avlyssning av en mobiltelefon, som släktingen, i ärendet benämnd Y, lyckats få tillgång till, oaktat han avtjänade straff på Norrtäljeanstalten.

Sedan också Y blivit misstänkt för delaktighet i den brottsliga verksamheten, avsade sig A sitt uppdrag.

Misstanke uppkom mot A för medhjälp till narkotikabrott men förundersökningen härom lades ned, enär brott inte kunde styrkas. Enligt förundersökningsledaren hade A förmedlat uppgifter från sin klient som rört "flyttande av ett parti narkotika".

A har i avgivet yttrande anført att tidningsartikelns påstående om att han på ett felaktigt sätt vidarebefordrat uppgifter tillbakavisades. Han har vidare framhållit att förundersökningen mot honom lagts ned utan att saken kommunicerats med honom.

Samfundets styrelse har den 22 april 2004 med anledning av vad som förevarit beslutat uppta ett disciplinärende mot A.

A har därefter, den 4 juni 2004, utöver vad han tidigare anført framhållit att tidningsartikeln var vinklad och subjektiv samt att uppgifterna i artikeln inte kontrollerats eller avstämts med honom. Han har hävdatt att han inte gjort sig skyldig till något som bör föranleda disciplinär åtgärd.

Under disciplinnämndens handläggning av ärendet bereddes A den 30 september 2004 tillfälle att yttra sig också över två tjänsteanteckningar som under den tidigare handläggningen på samfundets kansli hade gjorts efter telefonkontakt med åklagare i ärendet.

Den ena av dessa anteckningar, daterad den 2 december 2003, innehåller bland annat följande: Y hade från fängelset kontaktat A per telefon och förhört sig om målet samt lämnat sitt mobilnummer till A. A hade för Y redogjort för vad X sagt vid förhör. Det sagda hade framkommit genom telefonavlyssning av Y:s mobil.

I den andra tjänsteanteckningen, daterad den 4 december 2003, då A alltså var misstänkt för medhjälp till narkotikabrott, står det bland annat följande: A har från sin klient X förmedlat uppgifter som rört "flyttande av ett parti narkotika". X var häktad med restriktioner när uppgifterna förmedlades av A.

I yttrande över tjänsteanteckningarna den 12 oktober 2004 anförde A att anteckningarna gjorts på ett tidigt stadium och torde sakna relevans, i synnerhet som förundersökningen mot A lagts ned utan att A dessförinnan kontaktats.

Advokatsamfundet har den 22 december 2004 tillskrivit A enligt följande och anmodat denne att avge kompletterande yttrande.

”I samband med ärendets behandling i disciplinnämnden har följande frågor väckts.

1. Vad var syftet med att Du tog kontakt med Y? Om den första kontakten togs av den intagne, varför ringde Du då tillbaka?
2. Vilka uppgifter förmedlade Du vid telefonsamtalen?
3. När Du tog kontakt med Y kände Du då till att han var medmisstänkt?
4. När Du ringde visste Du då om att Y avtjänade ett fängelsestraff?
Reflekterade Du någonting över att ringa till en mobiltelefon i fängelset? ”

Det skall här antecknas att A, på grund av sjukdom, begärt och beviljats anstånd med att inkomma med yttrande t.o.m. den 29 april 2005.

A har i yttrande den 26 april 2005 anfört bland annat följande.

Vid telefonsamtal från Ö-stads tingsrätt den 29 september 2003 blev A förordnad till offentlig försvarare för en anhållen och för honom helt okänd person vid namn X, misstänkt för grovt narkotikabrott. Vid samtalet upplystes att X begärt att en annan, i Stockholm verksam advokat, skulle förordnas till offentlig försvarare för honom i angelägenheten. Denne hade emellertid förhinder att delta i häktningsförhandlingen. A förordnande skulle således mycket väl komma att inskränka sig till att enbart omfatta häktningsförhandlingen.

Han vill i sammanhanget understryka att vid samtalet inga som helst informationer från rätten lämnades angående eventuella yrkanden från åklagarens sida beträffande tillstånd att meddela restriktioner eller beträffande yppandeförbud. Inte heller erhöll A någon kopia av häktningsframställningen. Densamma, som för övrigt är den enda handling han erhållit från åklagaren i målet, överlämnades först i anslutning till häktningsförhandlingen den 30 september 2003.

På eftermiddagen den 29 september 2003 besökte han X på Allmänna häktet i Ö-stad. X var till en början mycket reserverad och irriterad över att han inte fått den försvarare som han önskat. När X fått klart för sig att han hade möjlighet att byta försvarare efter häktningsförhandlingen kom de så småningom på ”speaking terms”.

X anförtrodde A att han accepterat ett uppdrag att mot betalning överlämna en väska med för X helt okänt innehåll. Väskan skulle avhämtas på en för A ungefärligt angiven adress i Stockholm och överlämnas till några andra personer, troligen från Göteborg, vilka tillfälligt befann sig i Stockholm. X uppgav vidare att några ytterligare detaljer tänkte han inte nämna, vare sig vid häktningsförhandlingen påföljande dag eller senare.

Sedan A återvänt till kontoret blev han uppringd av Y, en person med vilken han tidigare ej haft någon som helst kontakt. X hade dock under deras samtal nämnt, att han hade en brorson som uppgavs vistas i Norrtälje. Y nämnde inledningsvis att X var hans farbror och att han kände till brottsmisstankarna. Y föreslog, att X vid häktningen skulle uppge att det paket han befattat sig med skulle innehålla sk ryssfemmor. Detta påstods skulle rendera X väsentligt mildare påföljd. A vidarebefordrade inte Y förslag till sin huvudman.

Samma dag som häktningsförhandlingen ägde rum, den 30 september 2003, innehöll Ö-stads tidning en relativt utförlig och informativ artikel beträffande tillslaget, ålder och hemort beträffande de som gripits, beslagtagna kvantitet samt trolig beskaffenhet av den beslagtagna narkotikan. Ifrågavarande uppgifter torde ha lämnats till tidningen antingen av åklagaren eller av polismyndigheten.

Efter häktningsförhandlingen den 30 september 2003 frågade X A om A kunde biträda X i några privata angelägenheter. X bad A ringa Y för att denne dels till X under adress Häktet Ö-stad skulle översända ett belopp om 500 kronor, dels ock för att Y skulle kontakta X sambo med begäran att hon till häktet skulle översända en rökpipa som X var särskilt fäst vid. A uträttade dessa angelägenheter under dagen. I sammanhanget kan nämnas att Y vid deras samtal redan kände till att X häktats.

Påföljande dag innehöll Ö-stads tidning en redogörelse över häktningsförhandlingen.

Den 2 oktober 2003 deltog A som förhörsvittne i ett inledande polisförhör med X. Denne upprepade då, måhända något mer detaljerat, de uppgifter han lämnat till A dagen före häktningsförhandlingen, dvs att han åtagit sig att transportera och mot erhållande av betalning överlämna en väska med för honom okänt innehåll. Efter den 2 oktober 2003 har A ej befattat sig med målet i sak.

Svaren på Advokatsamfundets frågor blir således:

1. Den första kontakten togs av Y. A ringde tillbaka för att hjälpa X med rent privata angelägenheter.
2. Se ovan. Dessutom nämnde A troligen namn och telefonnummer till några av medförsvarna i målet. (Torde vara en offentlig uppgift).
3. Nej.
4. Nej. Misstanken att Y avtjänade fängelse kom successivt. A har aldrig besökt Norrtäljeanstalten och ej tagit del av anstaltens ordningsregler. Från andra anstaltsbesök har han minnesbilder av att intagna fritt hanterat telefoner.

Nämnden gör följande bedömning.

Sedan Y föreslagit att X skulle inta viss ståndpunkt i brottmålet borde A ha avstått från varje kontakt med Y. Genom att ändå ringa upp denne har A handlat i strid med god advokatsed. Det förhållandet att han accepterat att vid kontakten uppmana Y att kontakta tredje man gör förfarandet allvarligt.

På grund härav tilldelar nämnden A varning jämlikt 8 kap. 7 § andra stycket rättegångsbalken.